CINA CEA MARE

Sf. Iustin Popovici,
icoană

Și noi suntem astăzi în Sfânta Evanghelie a mântuirii. Ați auzit astăzi Sfânta Evanghelie. Iar ea este și a mea, și a ta și a fiecaruia; noi, toți oamenii, luăm parte la ea. Astfel, Domnul a descoperit omenirii Evanghelia și ea se referă la fiecare dintre noi. S-a coborât din Cer ca să le grăiască oamenilor: Iată, voi, oamenii, trăiți în Cerul evanghelic și sunteți din Cer, pentru aceasta v-am și adus Adevărul cel ceresc. Evanghelia mântuirii ne spune astăzi o mare și sfântă taină în legatură cu Cina cea mare (Luca 14,16-24).

În această lume noi toți luăm parte la cina Domnului. Domnul a pregătit Cina cea mare, creând această lume: soarele, cerul, stelele, pământul, plantele, iarba, păsările, animalele. Toate acestea alcătuiesc imensa masă la care ne-a așezat Domnul pe noi, neamul omenesc; la masa acestei mari Cine, care se întinde pe pământ peste toate cele cinci continente, peste cer și peste întregul univers.

Creând această lume, Domnul a creat tot ceea ce noi vedem, ca și multe lumi nevăzute.

Și la această Cină, la această lume creată, creată cu belșug, lumea de Dumnezeu zidită, Domnul i-a chemat pe toți. Veniți, veniți, cina este gata. Lumea întreagă este pregătită. Omul este pământesc, iar Dumnezeu este Ceresc, El luminează veșnic peste tine și iată, eu, sluga soarelui Său, te chem; vino, totul este pregătit. Dumnezeu te-a facut om, ți-a dat toate cele de folos trupului. Îmbelșugată și fastuoasă cină are loc neincetat! Dar oare este hrană pentru sufletul tău? Oare a făcut Dumnezeu hrana pentru sufletele noastre, pentru conștiințele noastre, pentru mințile noastre? Da, căci ce a arătat Domnul prin această lume văzută, printr-o astfel de minunată și dumnezeiască lume pământească? Înțelepciunea Sa, Înțelepciunea dumnezeiască, prin care ne hrănește în această lume văzută. Domnul a arătat Bunătatea dumnezeirii Sale, Dragostea dumnezeirii Sale, și prin acestea hrănește sufletul nostru – cu Dragostea dumnezeiască și cu Bunătatea dumnezeiască. Prin această lume văzută, care este de o deosebită frumusețe, Dumnezeu ne descoperă frumusețea Sa dumnezeiască și hrănește sufletele noastre cu frumusețea Sa cea cerească. Fiecare lucru din această lume, și fiecare făptură, și fiecare zidire, ca o slugă a Domnului ne cheamă pe fiecare dintre noi: Vino, veniți, totul este gata. Cum au răspuns oamenii la chemarea lui Dumnezeu? În această lume, noi, oamenii, ne scuzăm: Păi, am avuție, să mă îngrijesc de ea, câmpul acesta este al meu; al meu este totul, Dumnezeu mă cheamă, dar nu am când, Stăpâne, nu am când! El spune Stăpânului Cerului și pământului: Nu am când! Acesta este omul care nu slujește mai întâi lui Dumnezeu, nici sufletului său. Această preocupare pentru avuție poate fi și materială, văzută, dar poate fi și spirituală, nevăzută, pentru omul care se ocupă cu știința, iar Dumnezeu îl cheamă la cina Sa cea îmbelșugată ca să deschidă ochii și să vadă ce a creat El pentru om aici, cât de minunată este lumea, să cunoască înțelepciunea dumnezeiască, bunătatea dumnezeiască, privind această lume minunată creată de Dumnezeu. Omul de știință spune lui Dumnezeu: Eu am cărți, nu am când, iartă-mă, nu am când. Sau să spunem ca omul și-a ales o meserie, o profesiune, și s-a dedicat cu totul acestei chemări, fie că este învățător, profesor, meseriaș, fierar, croitor, este preocupat întru totul de această muncă, cu tot sufletul, cu tot trupul, iar Dumnezeu îl cheamă prin persoana cea mai dragă, prin Drepții Vechiului Testament, prin Sfinți: „Veniți, veniți, oameni, că toate sunt gata”. Nu am când, te rog iartă-mă, nu am când să mă gândesc la creația dumnezeiască. Este asemenea celuilalt om care s-a scuzat pentru